JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
CHRISTINE STIX-HACKL
16 päivänä toukokuuta 2006 [1]

I Johdanto

1. Tässä muutoksenhakumenettelyssä tarkastellaan lähinnä sitä, onko viemättä jätetystä C-sokerista perittävää maksua pidettävä tullilainsäädännössä tarkoitettuna tuonti- tai vientitullina. [2] Komissio teki 2.5.2002 päätöksen, [3] jolla tuontitullien peruuttamishakemus jätettiin tutkimatta. Muutosta haetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 7.12.2004 antamaan tuomioon, [4] jossa edellä mainitusta päätöksestä nostettu kanne hylättiin.

1 – Alkuperäinen kieli: saksa.

2 – Vrt. asiassa C-248/04, Koninklijke Coöperatie Cosun UA v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit samanaikaisesti vireillä oleva ennakkoratkaisupyyntö.

3 – Päätös REM 19/01, K(2002) 1580.

4 – Asia T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun v. komissio, tuomio 7.12.2004 (Kok. 2004, s. II-4237).

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

A *Sokerialan yhteinen markkinajärjestely*

2. Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1785/81 [5] (jäljempänä perusasetus) säännellään muun muassa sokerin tuotantoa, tuontia ja vientiä. Kyseisessä asetuksessa säädetään muun muassa tuotantokiintiöjärjestelmästä, joka asetuksen 15. perustelukappaleen mukaan on keino taata tuottajille yhteisön hinnat ja tuotannon myynti.

3. Kyseisen kiintiöjärjestelmän yhteydessä perusasetuksen 24 artiklassa vahvistetaan kullekin markkinointivuodelle (kunkin vuoden heinäkuun 1. päivästä seuraavan vuoden kesäkuun 30. päivään) "A-sokerin" ja "B-sokerin" perusmäärät, jotka kunkin jäsenvaltion on jaettava alueelleen sijoittautuneiden

5 – EYVL L 177, s. 4.

sokerintuottajien kesken. Näin tuottajayrityksille osoitetaan A-kiintiö ja B-kiintiö kullekin markkinointivuodelle. Kaikkea sokeria, joka tuotetaan A- ja B-kiintiön lisäksi, kutsutaan "C-sokeriksi" tai "kiintiön ulkopuoliseksi sokeriksi".

4. Sokerin myynnin edellytykset vaihtelevat sokerin luokituksen mukaan. A- ja B-sokeriin sovelletaan useita perusasetuksessa säädettyjä tukitoimia, joiden mukaan A-kiintiössä tuotettuun sokeriin sovelletaan korkeammantasoisia takuita (taattua interventiohintaa ja tukien muodossa myönnettyjä vientihelpotuksia) kuin B-sokeriin (ainoastaan vientitukia).

5. C-sokeriin ei voida soveltaa hintatukijärjestelmää eikä vientitukijärjestelmää. C-sokeria ei myöskään voida myydä sisämarkkinoilla, ja se on näin ollen myytävä maailmanmarkkinoilla yhteisön ulkopuolella.

6. Perusasetuksen 26 artiklassa säädetään tältä osin seuraavaa:

"1. – – C-sokeria, jota ei siirretä – – ei saa myydä yhteisön sisämarkkinoilla ja ne on vietävä sellaisinaan ennen kyseisen markkinointivuoden päättymistä seuraavaa 1 päivää tammikuuta.

– –

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä erityisesti maksun perimisestä 1 kohdassa tarkoitetusta C-sokerista – – joiden vientiä sellaisinaan määräajan kuluessa ei ole todistettu määritettävänä päivänä."

7. Kiintiötä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14 päivänä syyskuuta 1981 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2670/81 [6] täsmennetään edellytykset, joiden täyttyessä C-sokerin vientiä pidetään tapahtuneena. Mainitun asetuksen 1 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 2670/81 muuttamisesta

6 – EYVL L 262, s. 14.

14.12.1988 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3892/88,[7] säädetään erityisesti seuraavaa:

"1. [Perusasetuksen] 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vientiä pidetään tapahtuneena, jos:

a) C-sokeri – – viedään sen jäsenvaltion alueelta, jossa se on tuotettu;

b) a alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltio hyväksyy vienti-ilmoituksen ennen sen markkinointivuoden loppua seuraavaa 1 päivää tammikuuta, jona C-sokeri – – on tuotettu;

c) C-sokeri – – on lähtenyt yhteisön tullialueelta viimeistään kuudenkymmenen päivän kuluttua b alakohdassa tarkoitetusta 1 päivästä tammikuuta;

d) tuote on viety a alakohdassa tarkoitetusta jäsenvaltiosta ilman tukea tai maksua – –.

Muuten kuin ylivoimaisen esteen sattuessa, jos ensimmäisen alakohdan edellytyksiä ei ole täytetty, kyseistä [C-sokerimäärää] pidetään myytynä sisämarkkinoilla.

Ylivoimaisen esteen sattuessa sen jäsenvaltion toimivaltainen toimielin, jonka alueella C-sokeri – – on tuotettu, päättää tarpeellisista toimenpiteistä niiden olosuhteiden perusteella, joihin asianomainen vetoaa."

8. Asetuksen N:o 2670/81 3 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 2670/81 muuttamisesta 6.12.1991 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3559/91[8] 1 artiklalla, säädetään seuraavaa:

"1. Asianomaisen jäsenvaltion on perittävä määristä, jotka on 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti myyty sisämarkkinoilla, määrä, joka vastaa:

a) C-sokerin osalta 100 kilogrammalta kyseistä sokeria:

7 – EYVL L 346, s. 29.

8 – EYVL L 336, s. 26.

– suurinta tapauksen mukaan 100 kilogrammaan valkoista sokeria tai raakasokeria sinä markkinointivuonna, jona kyseinen sokeri on tuotettu, ja sitä seuraavan kuuden kuukauden aikana sovellettavaa tuontimaksua, ja

– 1 ecua;

– –

4. Niiltä C-sokerin – – määriltä, jotka ovat lopullisesti tuhoutuneet tai vahingoittuneet sellaisissa olosuhteissa, jotka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen toimielin tunnustaa ylivoimaiseksi esteeksi, 1 kohdassa tarkoitettua vastaavaa määrää ei peritä."

B *Yhteisön tullilainsäädännön kohtuullistamislauseke*

9. Yhteisön tullilainsäädännössä säädetään mahdollisuudesta palauttaa kokonaan tai osittain tuonti- tai vientitullit tai peruuttaa tullivelan määrä. Tullien peruuttamisen edellytyksistä säädetään tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79 [9] 13 artiklassa.

10. Asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuontitullit voidaan palauttaa tai peruuttaa – – erityistilanteissa, jotka johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen menetelleen ilmeisen vilpillisesti tai huolimattomasti.

– –"

11. Asetuksen N:o 1430/79 14 artiklassa täsmennetään, että kyseisen asetuksen 13 artiklaa sovelletaan myös vientitullien palauttamiseen tai peruuttamiseen.

9 – EYVL L 175, s. 1, sellaisena kuin asetus on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 1430/79 muuttamisesta 7.10.1986 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3069/86 (EYVL L 286, s. 1).

12. Asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan "tuontitulleilla" tarkoitetaan "sekä tulleja ja vaikutuksiltaan vastaavia maksuja että maatalousmaksuja ja muita tuonneista kannettavia maksuja, joista säädetään yhteisen maatalouspolitiikan tai niiden erityisjärjestelmien yhteydessä, joita sovelletaan perustamissopimuksen 235 artiklan [josta on tullut EY 308 artikla] nojalla tietyissä maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin".

13. Asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan "vientitulleilla" tarkoitetaan "maatalousmaksuja ja muita vienneistä kannettavia maksuja, joista säädetään yhteisen maatalouspolitiikan tai niiden erityisjärjestelmien yhteydessä, joita sovelletaan perustamissopimuksen 235 artiklan nojalla tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin".

III Tosiseikat, oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

A *Tosiseikat*

14. Koninklijke Coöperatie Cosun UA (jäljempänä Cosun), joka on Alankomaihin sijoittautunut osuuskunta, tuotti C-sokeria markkinointivuosien 1991/1992 ja 1992/1993 aikana. Tytäryhtiönsä Limako Suiker BV:n välityksellä se myi 10.2.–23.9.1993 Django's Handelsonderneming -nimiselle yhtiölle tiettyjä eriä C-sokeria, jotka oli tarkoitettu vietäviksi Kroatiaan ja Sloveniaan. Cosun myi eriä C-sokeria, joiden päämääränä oli Marokko, 22.7.–16.8.1993 NV Voeders SA Aliments Serry -nimiselle yhtiölle ja 26.8.–24.9.1993 Sieger BV -nimiselle yhtiölle.

15. Nederlandse Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (Alankomaiden verotietoja verotutkintaviranomainen, jäljempänä FIOD) pyysi Django's Handelsondernemingia koskevan tutkimuksen yhteydessä tietoja Hoofdproductschap Akkerbouwilta (jäljempänä HPA), joka on Alankomaissa toimivaltainen viranomainen soveltamaan muun muassa sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä koskevia säännöksiä. FIOD sai HPA:lta tietoja sääntöjenvastaisuuksista tulliasiakirjoissa, jotka liittyivät C-sokerin vientiin. Meneillään olevan tutkimuksen vuoksi FIOD pyysi HPA:ta suhtautumaan varauksellisesti Cosuniin. HPA:n saamissa vientiasiakirjoissa todettujen sääntöjenvastaisuuksien johdosta aloitettiin Django's Handelsondernemingin petollista toimintaa koskeva rikosoikeudellinen tutkinta.

16. HPA kääntyi kesä- ja elokuussa 1993 sekä Cosunin että tämän tytäryhtiön Limako Suikerin puoleen ja ilmoitti näille väärennetyistä leimauksista Kroatiaan ja Sloveniaan osoitettujen tavaroiden tulliasiakirjoissa. Lokakuussa 1993 HPA:lle toimitettiin väärennetysti leimattuja lomakkeita, jotka koskivat Marokkoon osoitettuja C-sokerin eriä.

17. Alankomaiden viranomaiset ilmoittivat 14.10.1993 Cosunille niiden vientilomakkeiden numerot, joiden osalta vientiä yhteisöjen ulkopuolelle ei ollut todistettu.

18. HPA vaati 25.4.1994 Cosunilta 6 284 721,03 Alankomaiden guldenia (NLG) sillä perusteella, ettei kantaja ollut näyttänyt toteen, että tietyt C-sokerin erät olivat poistuneet yhteisöjen alueelta niiden ilmoitettuihin päämääriin Kroatiaan, Sloveniaan ja Marokkoon. Sittemmin 13.6.1994 kyseisen maksun määrää alennettiin alkuperäisissä laskelmissa tehdyn virheen vuoksi 6 250 856,78 NLG:iin, joka vastaa 2 836 515,14:ää euroa.

19. Cosun jätti 18.5.1994 HPA:lle oikaisuvaatimuksen vaaditusta maksusta. HPA hylkäsi oikaisuvaatimuksen 19.6.1995. Cosun nosti 14.7.1995 kanteen edellä mainitusta hylkäyspäätöksestä College van Beroep voor het bedrijfslevenissä (elinkeinoasioita käsittelevä tuomioistuin, jäljempänä CBB).

20. CBB esitti EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimelle kaksi ennakkoratkaisukysymystä asiassa, jossa ovat vastakkain Cosun ja HPA ja joka koskee Cosunin verottamista C-sokerin määrien viemättä jättämisen johdosta.[10] Ensimmäisellä kysymyksellä CBB tiedustelee yhteisöjen tuomioistuimelta, ovatko perusasetus ja asetus N:o 2670/81 pätemättömiä, kun otetaan huomioon, että niistä puuttuu mahdollisuus palauttaa tai peruuttaa kyseessä oleva maksu kohtuullisuussyistä, jos asetuksen N:o 1430/79 13 artiklaan perustuvaa tullien peruuttamismahdollisuutta ei sovelleta C-sokerista perittäviin maksuihin. Toisella kysymyksellä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta selvitystä kyseisten asetusten mahdollisen pätemättömyyden vaikutuksista C-sokerista perittävän maksun erääntymiseen nyt esillä olevan asian kaltaisissa olosuhteissa.

21. Cosun jätti 24.4.1995 HPA:lle vaadittujen tullien peruuttamishakemuksen yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92[11] 239 artiklan ja tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista

10 – Edellä alaviitteessä 2 mainittu vireillä oleva asia C-248/04.
11 – EYVL L 302, s. 1.

koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 [12] 905 artiklan nojalla. Alankomaiden kuningaskunta jätti 6.8.2001 komissiolle tuontitullien peruuttamishakemuksen Cosunin puolesta.

22. Komissio teki 2.5.2002 päätöksen REM 19/01, jolla se jätti tutkimatta Alankomaiden kuningaskunnan Cosunin puolesta jättämän tuontitullien peruuttamishakemuksen. Kyseisen päätöksen perusteella HPA ilmoitti Cosunille 6.6.2002, että sen peruuttamishakemus jätettiin tutkimatta.

B *Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio*

23. Cosun nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 2.5.2002 tekemän päätöksen REM 19/01. Cosun vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Komissio vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää kanteen perusteettomana ja velvoittaa Cosunin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 – EYVL L 253, s. 1.

24. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kumoamiskanteen asiassa T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun UA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.12.2004 antamassaan tuomiossa.

IV Asianosaisten vaatimukset ja valitusperusteet

25. Cosun on valittanut yhteisöjen tuomioistuimeen ensimmäisen oikeusasteen tuomiosta ja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– ratkaisee riidan lopullisesti kumoamalla riidanalaisen päätöksen

– toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi

– velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä ja muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

26. Cosun esittää valituksensa tueksi neljä valitusperustetta. Cosunin mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ensinnäkin toiminut yhteisön oikeuden vastaisesti, kun se on katsonut, että viemättä jätetystä sokerista perittävää maksua ei ole pidettävä asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitettuna tuonti- tai vientitullina.

27. Toiseksi Cosun väittää toissijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta on jäänyt huomaamatta, että viemättä jätetystä sokerista perittävä maksu on katsottava asetuksen N:o 1430/79 soveltamisen yhteydessä tuontitulliksi. Tässä kolmeen osaan jakautuvassa valitusperusteessa todetaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta on jäänyt huomaamatta, että

– viemättä jätetystä sokerista perittävää maksua on pidettävä tullina, koska sillä on sama tarkoitus kuin tullilla

– viemättä jätetystä sokerista perittävän maksun suuruuden vahvistamistapa osoittaa, että maksua on pidettävänä tullina

– viemättä jätetystä sokerista perittävän määrän vahvistamistapa osoittaa, että maksua on pidettävä tullina.

28. Kolmanneksi Cosun väittää toissijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toiminut yhteisön oikeuden vastaisesti tutkiessaan Cosunin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle jättämässä kannekirjelmässä toissijaisesti esittämää toista ja kolmatta kanneperustetta. Kolmas valitusperuste jakaantuu seuraaviin osiin:

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin menee Cosunin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle jättämässä kannekirjelmässä esitetyn toisen kanneperusteen tutkinnassa tämän oikeusriidan ulkopuolelle.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tekee virheen sivuuttaessaan Cosunin toissijaisesti esittämän kolmannen kanneperusteen.

29. Neljänneksi Cosun väittää toissijaisesti, että yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteita sekä kohtuullisuusperiaatetta on loukattu.

30. Komissio vaatii sitä vastoin, että yhteisöjen tuomioistuin jättää valituksen osittain tutkittavaksi ottamatta ja hylkää sen osittain perusteettomana.

V Ensimmäinen valitusperuste

A *Asianosaisten lausumat*

31. Cosun katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan valituksenalaisen tuomion 36–38 kohdassa ja 47 kohdassa, ettei C-sokerista perittävä maksu ole asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu tuonneista tai vienneistä kannettava maatalousmaksu.

32. Cosunin mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoi lisäksi perusteluvelvollisuuttaan, kun se tulkitsi maatalousmaksun käsitettä suppeasti selittämättä, miksi laajempi tulkinta ei ole mahdollinen.

33. Komissio sitä vastoin katsoo, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tulkinnut maatalousmaksun käsitettä mitenkään suppeasti vaan on perustellusti todennut, ettei C-sokerista perittävää maksua voida muodollisesti pitää asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuksi tuonneista tai vienneistä kannettavana maatalousmaksuna.

B *Asian arviointi*

34. Valittajan väitettä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei esittänyt tarkkoja perusteita, miksi se on tulkinnut asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa erittäin suppeasti, on tarkasteltava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion 35–38 kohdassa esittämien perustelujen perusteella.

35. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esittää tulkinnalleen pääasiallisesti kolme perustetta.

36. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensinnäkin perustellusti, ettei C-sokerista perittävä maksu kuulu mihinkään mainitussa säännöksessä tyhjentävästi lueteltuihin kolmeen luokkaan, jotka ovat tullit, vaikutuksiltaan vastaavat maksut sekä maatalousmaksut ja muut tuonneista kannettavat verot, joista säädetään yhteisen maatalouspolitiikan tai niiden erityisjärjestelmien yhteydessä, joita sovelletaan EY 308 artiklan nojalla eräisiin maataloustuotteiden jalostuksella aikaansaatuihin tuotteisiin.

37. Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että maksun aiheuttavana

tapahtumana on todisteiden esittämättä jättäminen määräajassa siitä, että C-sokerin määrä on viety asetetussa määräajassa ja että C-sokerin tuottajilta vaaditaan kyseisen määrän maksamista sen vuoksi, että mainittu kiintiön ylittävä, yhteisön alueella tuotettu sokeri on myyty sisämarkkinoilla.

38. Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkastelee yksityiskohtaisesti, kuuluuko C-sokerista perittävä maksu johonkin luetelluista kolmesta luokasta.

39. Mahdollisesta luokittelusta tulliksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, ettei C-sokerista perittävä maksu ole EY 23 ja EY 26 artiklassa tarkoitettu tulli eli maksu, joka perustuu Euroopan yhteisöjen yhteiseen tullitariffiin.

40. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lisäksi, että vakiintuneen oikeuskäytännön [13] perusteella kyseessä ei ole myöskään tullia vaikutuksiltaan vastaava maksu, koska tällainen maksu – jos se ei ole varsinainen tulli – on veron tai maksun nimikkeestä ja kantamistavasta riippumatta tavaroille yksipuolisesti asetettu vero tai maksu, jonka perusteena on valtion rajan ylittäminen.

13 – Asia C-90/94, Haahr Petroleum, tuomio 17.7.1997 (Kok. 1997, s. I-4085, 20 kohta) ja asia C-213/96, Outokumpu, tuomio 2.4.1998 (Kok. 1998, s. I-1777, 20 kohta).

41. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustelee, miksi kyseessä oleva maksu ei ole varsinaisesti tuonneista tai vienneistä kannettava maatalousmaksu. Se korostaa tässä yhteydessä, ettei kyseessä ole maksu, joka kannetaan maataloustuotteista yhteisön ulkorajojen ylittämisen vuoksi.

42. Valittajan ensimmäinen väite ei näin ollen ole perusteltu.

43. Toiseksi valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole perustellut, miksi asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan laajempi tulkinta ei ole mahdollinen.

44. Tältä osin on huomautettava, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitse pelkästään riidanalaisen säännöksen sanamuotoa. Se jatkaa perustelujaan tuomion 39–46 kohdassa ja esittää lopullisen ratkaisun vasta 47 kohdassa.

45. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkastelee ensinnäkin tavoitetta, toisin sanoen sitä, onko viemättä jätetystä C-sokerista perittävällä maksulla sama tavoite kuin tulleilla. Tässä yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että viemättä jätetystä kiintiön ylittävästä sokerista perittävä maksu on osa

sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismeja. Kyseisillä mekanismeilla pyritään yhteisiin tavoitteisiin ja erityisesti tarpeellisten takuiden säilyttämiseen tuottajien työpaikkojen ja elintason osalta, sokerin hankintojen turvaamiseen kaikille kuluttajille, määriteltyyn hintatasoon ja sokerimarkkinoiden vakauteen.

46. Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin painottaa, että kullakin edellä mainituista mekanismeista pyritään täsmällisiin tavoitteisiin tai niillä vastataan erityisiin tarpeisiin. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että C-sokerin tuotannosta perittävällä maksulla ei pyritä täsmälleen samoihin päämääriin kuin tullilla tai sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä säädetyillä tuontimaksuilla tai vientituilla.

47. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkastelee lisäksi yleisesti yhteisön ulkorajoilla toteutettavan yhteisen kauppajärjestelmän ja erityisesti sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitetta. Tässä yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa kieltoa myydä C-sokeria sisämarkkinoilla ja selvittää yksityiskohtaisesti kyseisen kiellon rikkomisesta määrättävien seuraamusten merkitystä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan se, että seuraamuksena maksettavaksi määrättävä summa määritetään tuontimaksujen perusteella, ei kuitenkaan tarkoita, että kyseinen määrä on katsottava tuontitulliksi.

48. Tämän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämän perustelun perusteella myös valittajan toinen väite on katsottava perusteettomaksi.

49. Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

VI Toinen valitusperuste

A *Tutkittavaksi ottaminen*

1. Asianosaisten lausumat

50. Komissio katsoo, että toinen valitusperuste on jätettävä ensisijaisesti tutkimatta, koska siinä toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja väitteet ja koska sillä pyritään tosiasiassa ainoastaan siihen, että kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan.

51. Cosun toteaa vastauskirjelmässään, ettei se pyri toisella valitusperusteellaan missään tapauksessa siihen, että sen alkuperäinen kanne tutkittaisiin uudelleen, vaan että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sen mielestä tulkinnut ja soveltanut yhteisön lainsäädäntöä väärin, mistä seuraa, että valitusperuste on otettava tutkittavaksi.

2. Asian arviointi

52. Toisen valitusperusteen tutkittavaksi ottamista on tarkasteltava yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella, jonka mukaan sellainen valitus ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, jossa vain toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja väitteet, ilman että valitukseen edes sisältyisi perusteluja, joiden tarkoituksena olisi erityisesti osoittaa valituksenalaiseen tuomioon sisältyvä oikeudellinen virhe. Tällaisella valituksella pyritään tosiasiassa ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan. [14]

53. Tämän oikeuskäytännön mukaan toisen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, jos valittaja vain toistaa ensimmäisessä oikeusasteessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen perustelujen väitettyä puutteellisuutta, ilmoittamatta, minkä oikeudellisen virheen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valituksenalaisessa tuomiossa. [15]

54. Edellä esitettyjä yhteisön tuomioistuimen toteamuksia ei voida kuitenkaan pitää absoluuttisina eikä niitä pidä tarkastella erikseen.

55. Jos valittaja riitauttaa sen, miten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut tai soveltanut yhteisön oikeutta, ensimmäisessä oikeusasteessa tutkittuja oikeuskysymyksiä voidaan käsitellä uudelleen valituksen yhteydessä. Muutoksenhakumenettelyn tarkoitus nimittäin jäisi osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja väitteisiin, jotka on esitetty jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. [16]

56. Nyt esillä olevassa asiassa toisella valitusperusteella pyritään kuitenkin kyseenalaistamaan ensimmäisen oikeusasteen tuo-

14 – Ks. asia C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000 (Kok. 2000, s. I-5291, 35 kohta); asia C-234/02 P, Euroopan oikeusasiamies v. Lamberts, tuomio 23.3.2004 (Kok. 2004, s. I-2803, 77 kohta) ja asia C-76/01 P, Eurocoton ym. v. neuvosto, tuomio 30.9.2003 (Kok. 2003, s. I-10091, 47 kohta).

15 – Asia C-286/04 P, Eurocermex SA v. SMHV, tuomio 30.6.2005 (Kok. 2005, s. I-5797, 50 ja 51 kohta).

16 – Asia C-488/01 P, Martinez v. parlamentti, määräys 11.11.2003 (Kok. 2003, s. I-13355, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen); yhdistetyt asiat C-199/01 P ja C-200/01 P, IPK-München GmbH v. komissio, tuomio 29.4.2004 (Kok. 2004, s. I-4627, 50 kohta); asia C-254/03 P, Eduardo Vieira v. komissio, tuomio 13.1.2005 (Kok. 2005, s. I-237, 32 kohta) ja asia C-208/03 P, Jean-Marie Le Pen v. parlamentti, tuomio 7.7.2005 (Kok. 2005, s. I-6051, 40 kohta).

mioistuimen kanta sille esitettyyn oikeuskysymykseen. Valittaja on nimenomaan yksilöinyt sen oikeudellisen virheen, johon se väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen syyllistyneen, ja se arvostelee sitä yhteisön oikeuden tulkintaa, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nojautunut. [17]

57. Toinen valitusperuste voidaan näin ollen ottaa tutkittavaksi.

B *Perusteltavuus*

1. Asianosaisten lausumat

58. Cosun katsoo, että vaikka C-sokerista peritty maksu ei sisältyisikään muodollisesti asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun tuonti- tai vientitullin käsitteeseen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se hylkäsi valituksenalaisen tuomion 40–46 kohdassa Cosunin väitteen, jonka mukaan C-sokerista perittävä määrä on katsottava asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitetuksi tuontituliksi, koska maksulla tavoitellaan samoja päämääriä kuin tullilla, koska sen määrä vahvistetaan sokeriin sovellettavien tuontimaksujen perusteella ja koska sen tarkoituksena on asettaa kiintiön ylittävä viemättä jätetty sokeri samaan asemaan kolmansista maista tuodun sokerin kanssa.

59. Komissio katsoo, että tämä valitusperuste on jätettävä tutkimatta, ja vaatii toissijaisesti, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää valitusperusteen perusteettomana.

2. Asian arviointi

60. Valittaja väittää ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta on jäänyt huomaamatta, että viemättä jätetystä C-sokerista perittävällä maksulla on sama tarkoitus kuin tullilainsäädännössä säädetyillä tulleilla. Tältä osin valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole eritellyt, mikä on C-sokerista perittävän maksun erityistavoite ja miten se eroaa tulleille asetetusta tavoitteesta.

61. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamasta valituksenalaisesta tuomiosta, erityisesti sen 43, 44 ja 45 kohdasta, ilmenee, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tarkastellut pelkästään tuontimaksujen ja vientitukien tavoitetta vaan myös sokerialan markkinajärjestelyn tavoitetta sekä sen yhteydessä C-sokeriin sovellettavien järjestelmien eli myös nyt esillä olevan maksun merkitystä.

17 – Edellä alaviitteessä 16 mainitut yhdistetyt asiat C-199/01 P ja C-200/01 P, tuomion 51 kohta; edellä alaviitteessä 16 mainittu asia C-254/03 P, tuomion 34 kohta ja edellä alaviitteessä 16 mainittu asia C-208/03 P, tuomion 41 kohta.

62. Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

63. Toisen valitusperusteen yhteydessä valittaja väittää lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta on jäänyt huomaamatta, että viemättä jätetystä C-sokerista perittävän maksun (suuruuden) vahvistamistavan perusteella kyseessä olevaa maksua on pidettävänä tullilainsäädännössä säädettynä tullina.

64. Tältä osin riittää viittaus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion 44, 45 ja 46 kohtaan, joista käy selvästi ilmi, ettei maksun määrän laskeminen tuontitullien perusteella tarkoita, että kyseessä oleva maksu on katsottava tuontitulliksi.

65. Siltä osin kuin valittaja vetoaa asetuksen (ETY) N:o 2645/70 [18] erääseen perustelukappaleeseen, on huomautettava, että kyse on täytäntöönpanoasetuksesta, joka ei ole enää voimassa.

66. Asetuksen N:o 2645/70 tai menettelyn kohteena olevan asetuksen N:o 2670/81 oikeusvaikutuksesta on todettava lisäksi, että kyse on komission asetuksista. Niillä pannaan täytäntöön neuvoston asetuksia, mutta niillä ei voida muuttaa ylemmäntasoisissa oikeussäännöissä säädettyjä perustavanluonteisia oikeudellisia luokitteluja, eikä niissä voida tehdä sellaisia oikeudellisia luokitteluja, joista ei säädetä neuvoston asetuksissa, kuten oikeudellista luokittelua tuontimaksuksi.

67. Toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

VII Kolmas valitusperuste

A *Asianosaisten lausumat*

68. Kolmannen valitusperusteen ensimmäisessä osassa Cosun toteaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin menee toisen kanneperusteen tutkinnassa kannekirjelmässä rajatun oikeusriidan ulkopuolelle.

69. Vaikka tässä kanneperusteessa ei kyseenalaisteta asetuksen N:o 2670/81 pätevyyttä, ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-

18 – Enimmäiskiintiön ylittäviin sokerimääriin sovellettavista säännöksistä 28 päivänä joulukuuta 1970 annettu komission asetus (ETY) N:o 2645/70 (EYVL L 283, s. 48).

tuin on Cosunin mukaan arvioinut valituksenalaisen tuomion 58–62 kohdassa implisiittisesti asetuksen pätevyyttä yleisten oikeusperiaatteiden osalta. Näin ollen Cosun katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on mennyt Cosunin kannekirjelmässä määritetyn oikeusriidan ulkopuolelle ja rikkonut siten menettelyperiaatetta, jonka mukaan kannekirjelmässä määritetään oikeusriidan rajat.

70. Komissio toteaa kolmannen valitusperusteen ensimmäisestä osasta, ettei valituksenalaisen tuomion 58–62 kohdasta ilmene millään tavoin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut asetuksen N:o 2670/81 pätevyyttä.

71. Kolmannen valitusperusteen toisessa osassa Cosun väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt tutkimatta kolmannen kanneperusteen, jossa valittaja väitti, että komissiolla on oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden sekä kohtuullisuusperiaatteen nojalla velvollisuus tutkia peruuttamishakemus ilman kyseistä asetustakin, jos asetuksen N:o 1430/79 13 artiklaa ei voida soveltaa.

72. Komissio toteaa kolmannen valitusperusteen toisesta osasta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkinut Cosunin "toiseksi" ja "kolmanneksi" kanneperusteeksi nimittämiä kanneperusteita yhdessä ja käyttänyt niistä nimitystä "toisen kanneperusteen ensimmäinen alakohta" ja "toisen kanneperusteen toinen alakohta". Komission mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen tutkinut niin kutsuttua kolmatta kanneperustetta valituksenalaisen tuomion 57–62 kohdassa.

B *Asian arviointi*

73. Kolmannen valitusperusteen ensimmäisessä osassa on kyse lähinnä siitä, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mennyt oikeusriidan ulkopuolelle. Kun valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut sellaisen säädöksen, tässä tapauksessa asetuksen N:o 2670/81, pätevyyttä, jonka lainvastaisuutta valittaja ei ole riitauttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, valittaja on oletettavasti ymmärtänyt tuomion sanamuodon selvästi väärin.

74. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tosin viittaa valituksenalaisen tuomion 56–62 kohdassa edellä mainittuun asetukseen mutta ei arvioi sen pätevyyttä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mainitsee kyseisen säädöksen ainoastaan esittääkseen kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Asetus N:o 2670/81 kuuluu yksiselitteisesti C-sokerista perittävän maksun kannalta merkityksellisiin oikeuslähteisiin.

75. Valittaja on väittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että komissio on loukannut kolmea oikeusperiaatetta.

Tarkastellessaan mahdollista kohtuullisuussyistä tehtävää poikkeusta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tuomion 58 kohdassa maininnut nimenomaisesti säädetyn poikkeuksen, jolloin C-sokerista kannettavaa maksua ei peritä, ja päättelee sen perusteella, ettei maksun perimisestä voida tehdä muissa tilanteissa poikkeusta. Koska kyseisestä poikkeuksesta säädetään asetuksessa N:o 2670/81, on itsestään selvää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mainitsee kyseisen säädöksen.

76. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mainitsee asetuksen N:o 2670/81 myös tuomion 62 kohdassa oikeusvarmuuden periaatteen yhteydessä. Tässä kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mainitsee maksettavana olevan määrän yhteydessä oikeuslähteenä myös yhden kyseisen asetuksen säännöksen.

77. Valittajan kolmannen valitusperusteen ensimmäisessä osassa esittämät väitteet osoittautuvat jopa selvästi perusteettomiksi myös ilman ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamusten huolellista oikeudellista tarkastelua.

78. Valittajan kolmannen valitusperusteen toisessa osassa esittämää väitettä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tutkinut kolmatta kanneperustetta, on tarkasteltava tuomion rakenteen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäyntimenettelyn perusteella.

79. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty toinen kanneperuste koski ainoastaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja kohtuullisuusperiaatetta, kun taas kolmas kanneperuste koski oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä kohtuullisuusperiaatetta.

80. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tarkastellut kaikkia edellä mainittuja periaatteita. Se käsittelee yhdenvertaisen kohtelun periaatetta tuomion 59–61 kohdassa ja kohtuullisuussyihin perustuvaa mahdollista poikkeusta tuomion 57 ja 58 kohdassa. Oikeusvarmuuden periaatetta käsitellään 62 kohdassa.

81. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen tarkastellut kaikkia mainittuja kolmea oikeusperiaatetta. Valittajan on vaikea löytää kanneperusteitaan tuomiosta mahdollisesti siksi, että kanneperusteet ovat osittain päällekkäisiä. Sivumennen todettakoon, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäyntimenettelyssä esittelevä tuomari oli jo suullista käsittelyä varten laatimassaan kertomuksessa selkiyttänyt kanneperusteiden rakennetta, jotta ne olisivat helpommin ymmärrettäviä.

82. Edellä esitetyn perusteella kolmas valitusperuste on hylättävä kokonaisuudessaan perusteettomana.

VIII Neljäs valitusperuste

A *Tutkittavaksi ottaminen*

1. Asianosaisten lausumat

83. Komissio katsoo, että neljäs valitusperuste on jätettävä tutkimatta. Komission mukaan neljännen valitusperusteen ensimmäisessä ja toisessa osassa toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt kanneperusteet, eivätkä ne näin ollen täytä yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisessä kohdassa eikä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrättyjä perusteita koskevia edellytyksiä. Neljännen valitusperusteen kolmannessa osassa mainittu Cosunin ja muiden C-sokerin tuottajien erilainen kohtelu on uusi peruste, josta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut lausua. Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, ettei neljättä valitusperustetta voida ottaa tutkittavaksi.

84. Väitteeseen, jonka mukaan neljännessä valitusperusteessa esitetään uusi peruste, Cosun toteaa vain kehittäneensä edelleen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämiään perusteluita. Cosun katsoo näin ollen, että neljäs valitusperuste on otettava tutkittavaksi.

2. Asian arviointi

a) Neljännen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa

85. Komission väitteestä, jonka mukaan neljännen valitusperusteen ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta, on todettava, että valittaja väitti jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimitetussa kannekirjelmässään, että riidanalaisella C-sokerilla on tuontituotteen asema ja että C-sokerista perittävä maksu kuuluu yhteisön omiin varoihin.

86. Edellä mainituille väitteille ei näin ollen esitetä yksityiskohtaisia perusteluja. Vielä merkittävämpää on, että niillä toistetaan jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt perusteet, eikä niitä voida siksi ottaa tutkittavaksi.

87. Kun neljännen valitusperusteen toista osaa, toisin sanoen asiassa De Haan annettuun tuomioon [19] perustuvia väitteitä verrataan kannekirjelmään, käy ilmi, että valittaja lähinnä vain toistaa väitteensä. Pelkkä väite ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion riitauttamisesta tällä perusteella ei

19 – Asia C-61/98, De Haan, tuomio 7.9.1999 (Kok. 1999, s. I-5003).

ole riittävä. Siltä osin kuin katsotaan, että tässä väitteessä esitetään kannekirjelmään sisältymättömiä seikkoja, sitä on pidettävä uutena väitteenä ja näin ollen uutena perusteena, jota ei voida ottaa tutkittavaksi.

88. Neljännen kanneperusteen ensimmäinen ja toinen osa on näin ollen jätettävä tutkimatta.

b) Neljännen valitusperusteen kolmas osa

89. Neljännen valitusperusteen kolmannessa osassa valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tarkastellut Cosunin kaltaisten C-sokerin tuottajien ja muiden C-sokerin tuottajien erilaista kohtelua.

90. Edellä esitettyä väitettä ei esitetty tässä muodossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Nyt esillä olevassa muutoksenhakumenettelyssä on kyse lähinnä siitä, onko myös uusia väitteitä pidettävä uusina perusteina.

91. Tältä osin asiaa on tarkasteltava ensinnäkin yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen perusteella. Siitä ilmenee, ettei muutoksenhakua koskevien työjärjestyksen määräysten kaikissa kieliversioissa esiinny käsitettä "väitteet". Toisin kuin ranskan- ja hollanninkielisissä versioissa, 112 artiklan saksankielisessä versiossa käytetään vain käsitettä "Rechtsmittelgründe" (valitusperusteet) mainitsematta erikseen niihin kuuluvia "väitteitä".

92. Lisäksi työjärjestyksen 117 artiklan ranskankielisessä versiossa käytetään uusien perusteiden yhteydessä samoin kuin 112 artiklassa käsitettä "moyen", kun taas saksan- ja hollanninkielisissä versioissa käytetään käsitteitä "Gesichtspunkt" ja "grond".

93. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen sanamuodosta ilmenee ainakin se, ettei prosessioikeudessa tarkastella "valitusperustetta" pelkästään 112 artiklan muodollisessa merkityksessä.

94. Tässä yhteydessä on ensinnäkin todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan nojalla asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu asian

käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Muussa tapauksessa asianosaisella olisi oikeus laajentaa yhteisöjen tuomioistuimessa kannettaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltyyn nähden. [20]

95. Näin ollen yhteisöjen tuomioistuin on valitusasioissa toimivaltainen arvioimaan ainoastaan sitä oikeudellista ratkaisua, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt sille esitetyistä perusteista. [21]

96. Kuten yhdistetyissä asioissa Dansk Rørindustri ym., joissa valittaja ei esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanneperustetta, jonka mukaan luottamuksensuojan periaatetta olisi loukattu suuntaviivojen soveltamisen vuoksi, Cosun ei ole nyt esillä olevassa asiassa esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa neljännen valitusperusteen kolmatta osaa vastaavaa perustetta.

97. Se, etteivät valittajan esittämät väitteet ja perustelut täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, voidaan päätellä myös yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Atlanta antamasta tuomiosta, [22] jonka mukaan perusteluja, joilla muutetaan korvausvastuun varsinaista syytä, on pidettävä uutena perusteena. Tämä pätee erityisesti nyt esillä olevaan asiaan, jossa Cosun vetoaa muutoksenhakumenettelyssä yhdenvertaisen kohtelun eri näkökohtaan kuin se ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vetosi.

98. Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut uudeksi perusteeksi myös sellaisen perusteen, jossa menettelyn kohteena olevan arviointiperusteen soveltamisalaa on tulkittu eri tavalla muutoksenhakumenettelyssä. [23]

99. Yhteisöjen tuomioistuimen rajoittava suhtautumistapa ilmenee selvästi myös yhdistetyissä asioissa IPK-München annetusta tuomiosta, jossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että kyseessä on uusi peruste, ja jätti sen näin ollen tutkittavaksi ottamatta, koska komissio oli esittänyt tietyn väitteen vasta muutoksenhakumenettelyssä. [24]

20 – Yhdistetyt asiat C-280/99 P–C-282/99 P, Moccia Irme ym. v. komissio, tuomio 21.6.2001 (Kok. 2001, s. I-4717, 67 kohta); asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto ja komissio, tuomio 3.10.2000 (Kok. 2000, s. I-8147, 74 kohta); asia C-64/98 P, Petrides v. komissio, tuomio 9.9.1999 (Kok. 1999, s. I-5187, 18 kohta) ja asia C-153/96 P, De Rijk v. komissio, tuomio 29.5.1997 (Kok. 1997, s. I-2901, 18 kohta).

21 – Yhdistetyt asiat C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, Dansk Rørindustri ym. v. komissio, tuomio 28.6.2005 (Kok. 2005, s. I-5425, 165 kohta); yhdistetyt asiat C-183/02 P ja C-187/02 P, Daewoo ym. v. komissio, tuomio 11.11.2004 (Kok. 2004, s. I-10609, 59 kohta); yhdistetyt asiat C-186/02 P ja C-188/02 P, Ramondín ym. v. komissio, tuomio 11.11.2004 (Kok. 2004, s. I-10653, 60 kohta) ja edellä alaviitteessä 20 mainittu asia C-458/98 P, tuomion 74 kohta. Vrt. asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994 (Kok. 1994, s. I-1981, 59 kohta); asia C-7/95 P, Deere v. komissio, tuomio 28.5.1998 (Kok. 1998, s. I-3111, 62 kohta) ja asia C-217/01 P, Hendrickx v. Cedefop, tuomio 10.4.2003 (Kok. 2003, s. I-3701, 37 kohta).

22 – Asia C-104/97 P, Atlanta v. komissio ja neuvosto, tuomio 14.10.1999 (Kok. 1999, s. I-6983, 27 kohta).

23 – Edellä alaviitteessä 21 mainitut yhdistetyt asiat C-183/02 P ja C-187/02 P, tuomion 59–64 kohta ja edellä alaviitteessä 21 mainitut yhdistetyt asiat C-186/02 P ja C-188/02 P, tuomion 60–65 kohta.

24 – Edellä alaviitteessä 16 mainitut yhdistetyt asiat C-199/01 P ja C-200/01 P, tuomion 55 kohta ja sitä seuraava kohta.

100. Tämän yhteisöjen tuomioistuimen rajoittavan suhtautumistavan perusteella ratkaisevaa on se, sisältyykö väitteeseen uusia seikkoja [25] vai onko jo esitettyä väitettä vain kehitetty edelleen. [26] Erottelu "perusteeseen" ja "väitteeseen" ei kuitenkaan sinänsä riitä. [27]

101. Vastaavanlainen tiukka suhtautumistapa tulee esiin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä sellaisen perusteen yhteydessä, jota ei ole esitetty valituskirjelmässä vaan vasta suullisessa käsittelyssä. [28]

102. Nyt esillä olevassa asiassa ei voida myöskään olettaa, että Cosun on perusteessaan vain kehittänyt edelleen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esittämäänsä väitettä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.

103. Edellä esitetyn perusteella kyseessä on uusi väite, jota ei yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan voida ottaa huomioon muutoksenhakumenettelyssä. Sitä on näin ollen verrattava ensisijaisesti itsenäiseen perusteeseen, [29] joka esitetään ensimmäisen kerran muutoksenhaun yhteydessä.

104. Koska neljännen valitusperusteen kolmas osa on näin ollen muutoksenhaun yhteydessä peruste, jota ei voida ottaa tutkittavaksi, se on jätettävä tutkimatta.

IX Oikeudenkäyntikulut

105. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan mukaan yhteisöjen tuomioistuin päättää oikeudenkäyntikuluista, jos valitus on perusteltu ja yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla muutoksenhakumenettelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska valittaja on hävinnyt asian, valittaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 – Asia C-450/98 P, IECC v. komissio, tuomio 17.5.2001 (Kok. 2001, s. I-3947, 36 kohta).

26 – Asia C-76/93 P, Scaramuzza v. komissio, tuomio 20.10.1994 (Kok. 1994, s. I-5173, 18 kohta).

27 – Vrt. edellä alaviitteessä 20 mainitut yhdistetyt asiat C-280/99 P–C-282/99 P, tuomion 64 kohta ja sitä seuraava kohta. Ks. julkisasiamies Léger'n 12.3.2002 esittämä ratkaisuehdotus asiassa C-41/00 P, Interporc v. komissio, tuomio 6.3.2003 (Kok. 2003, s. I-2125, ratkaisuehdotuksen 55 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

28 – Asia C-37/03 P, BioID AG v. SMHV, tuomio 15.9.2005 (Kok. I-7975, 56 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

29 – Perusteen tutkimatta jättämisestä ks. edellä alaviitteessä 20 mainittu asia C-64/98 P, tuomion 18 kohta.

X Ratkaisuehdotus

106. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.